

Şarkılardaki Sen

— isa-inan · 29 Mart 2010

.....Deniz'e

uçurumların ucunda kaldım
müziğin doruklarında
bir resim çizdim hüznün şarkılarından
sonbaharlara veda ederken yapraklardaki siyah
sana ait ne varsa uçurdum uzaklara
adını duvarlara asıp ateşler ettim alınına
kara kesti yüreğim

hangi öpücükle uyandırabilirdin beni uykulardan
sol yanımda rujunu unutmuş bir dudak izi
belli ki senin gidişinden kalmıştı
camlara ağaçların dalları uzanıyor
ben ağaçlara asıyorum düşlerimi

sensiz sol yanını boş bıraktım ayrılıkların
aşkın (a) sını alıp (ş) sini (k) aralayıp gittim
anılarımı kondurdum notaların ortalarına
şimdi keman başlasın burada (si) bemole yakın dursun gülüşün
davullar hazır olsun (sol)larla savrulup giderken kışlalar
sen gidişin gerisinde kaldın
ritmi bozuk bir keman aralasin kapıyı
sonsuzluğa bir hamle olsun (do)
dokun
avuçlarımda sızlıyor yokluğun

(fa) majör değil mi bizi ayrı tellerde buluşturan
bulanık bir yağmuru uğurluyorken bedenim
gözyaşlarını caddelere s(alıp gidiyorsun
yüreğimin zincirlerini sen kır bir (mi)sesinde
aşkın ortasında kaldım kendi nef(esimde
buz gibi camlara kondurup dudaklarımı
öpüş(tüm resminle
yalancı baharlardan kurtarıp düşleri

denize güneşı giydirdim sende
başlasın senfonisi aşkın
tit(re)(si)n tüm bedenlerde

İsa İnan